

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/963/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814206919
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814206919.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v právnej veci navrhovateľa L. P., bytom E. L., H. č. XXX/X, v konaní zastúpeného JUDr. Dušanom Motúsom, advokátom, so sídlom Prievidza, Hviezdoslavova č. 3 proti odporkyni N. P., bytom V., L. č. X/X, v konaní zastúpenej JUDr. Petrom Dolným, advokátom, so sídlom Prievidza, Matice slovenskej č. 8 o zaplatenie 8298,48 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 13C/118/2014-94 zo dňa 21. októbra 2015, v senáte jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v časti **p o t v r d z u j e**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa na začatie konania a rozhodnutie o náhrade trov konania si vyhradil na dobu do 30 dní po právoplatnosti tohto rozsudku. Na odôvodnenie svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal od odporkyne zaplatenia sumy 8298,48 eura s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 8298,48 eura od 03.07.2012 do zaplatenia s odôvodnením, že účastníci uzatvorili ako predávajúci kúpnu zmluvu zo dňa 19.02.2008, ktorej predmetom bol predaj nehnuteľností, a to rodinného domu súp. č. 620 nachádzajúci sa na parc. č. 1792/2 a pozemkov parc. č. 1792/1, parc. č. 1792/2, parc. č. 1792/3 v kat. úz. Nováky zapísané na LV č. 479 pre kat. úz. Nováky v bezpodielovom spoluvlastníctve účastníkov za kúpnu cenu, podľa textu zmluvy, 116.178,72 eura /3.500.000,- Sk/. Odporkyňa ale, bez vedomia navrhovateľa, sa s kupujúcimi dohodla na kúpnej cene 132.755,68 eura /4.000.000,- Sk/, pričom rozdiel v hodnote kúpnej ceny bol vo výške 16.596,96 eura /500.000,- Sk/. Tento rozdiel v kúpnej cene sa dohodli odporkyňa s kupujúcimi zložiť do notárskej úschovy a po splnení podmienok mali byť vyplatené odporkyni. Navrhovateľ uviedol, že ako spoluvlastník predávaných nehnuteľností má nárok na zaplatenie polovice z celej kúpnej ceny, teda aj z časti vo výške 16.596,96 eura uhrádzanej formou notárskej úschovy. Konaním odporkyne mu tak bola spôsobená škoda vo výške 8298,48 eur. Poukázal na to, že sa s odporkyňou vo veci zamľčanej časti kúpnej ceny nijako nedohodol, pričom odporkyňa porušila svoju právnu povinnosť vyplývajúcu z vyporiadania sa zo získanej časti kúpnej ceny vo výške 16.596,96 eura voči navrhovateľovi ako spoluvlastníkovi predávaných nehnuteľností, a to v 1/2. Súd vo veci vykonal dokazovanie, z ktorého zistil, že navrhovateľ a odporkyňa boli manželmi od 11.01.1975 do 12.03.2008, kedy bolo ich manželstvo právoplatne rozvedené rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 14.02.2008 č. k. 16C/5/2008-12. Na základe kúpnej zmluvy zo dňa 19.02.2008 predali navrhovateľ a odporkyňa ako predávajúci vyššie uvedené nehnuteľnosti v ich bezpodielovom spoluvlastníctve kupujúcim I. P. a Miriam P. ako kupujúcim do ich podielového spoluvlastníctva každému v 1/2 za dohodnutú kúpnu cenu 3.500.000,- Sk /116.178,72 eur/. Kúpna cena podľa predmetnej kúpnej zmluvy mala byť kupujúcimi zaplatená predávajúcim do 20.03.2008 tak, že suma 1.750.000,- Sk mala byť vyplatená na účet navrhovateľa č. 4310858/6500 a suma 1.750.000,- Sk mala byť vyplatená na účet odporkyne č. 0373172032/0900. Predmetná kúpna cena bola navrhovateľovi a odporkyni zaplatená kupujúcimi riadne a včas. Z notárskej zápisnice notárky JUDr. Eleonóry Kokindovej zo dňa 30.01.2008

vyplýva, že I. P. vložil na účet notárskej úschovy finančné prostriedky vo výške 500.000,- Sk, za účelom ich vydania N. P. /odporkyne/ po podpísaní kúpnej zmluvy uzavretej medzi predávajúcimi L. P. /navrhovateľ/ a N. P. /odporkyňa/ a kupujúcimi I. P. a R. P., predmetom ktorej sú vyššie uvedené nehnuteľnosti. Finančné prostriedky mali byť vydané N. P. /odporkyňa/ na účet č. 0372311467/0900. Z výpisu z účtu č. 0372311467/0900 vyplýva, že finančné prostriedky v sume 500.000,- Sk z notárskej úschovy notárky JUDr. Kokindovej boli vyplatené na tento účet dňa 25.02.2008. Predmetný účet bol vedený na meno L. R., J. R. a disponentmi na tomto účte boli L. R. a J. R.. Dňa 13.03.2008 previedla L. R. sumu 450.000,- Sk na účet č. 0373172032/0900, ktorý bol vedený na meno L. R. a bol zriadený dňa 18.02.2008 /zrušený dňa 27.01.2010/ a disponentmi k tomuto účtu boli Vanda R. a N. P. /odporkyňa/. Dňa 02.07.2012 navrhovateľ podal trestné oznámenie na Okresnej prokuratúre Prievidza na odporkyňu, že ho uviedla do omylu, a to tým, že sa dohodli po rozvode ich manželstva na predaji spoločných nehnuteľností za sumu 3.500.000,- Sk, pričom polovica kúpnej ceny mali pripadnúť navrhovateľovi a druhá polovica odporkyňi, no kupujúci po dohode s odporkyňou zaplatili za predmetné nehnuteľnosti sumu 4.000.000,- Sk. Sumu 500.000,- Sk odporkyňa pred ním zatajila, čím navrhovateľ prišiel o sumu 250.000,- Sk. Trestné konanie bolo vedené na OR PZ Prievidza pod ČVS: ORP-580/OEK-PD-2012. Okresná prokuratúra Prievidza uznesením zo dňa 27.09.2013 sp. zn. 2 PV 569/12/3307 trestné stíhanie N. P. /odporkyne/ zastavilo podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, lebo nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Rovnakého názoru bola aj Krajská prokuratúra Trenčín, ktorá uznesením zo dňa 21.10.2013 1 Kpt 2407/12-13 sťažnosť L. P. /navrhovateľa/ proti uzneseniu OP Prievidza zo dňa 27.09.2012 sp. zn. 2 Pv 569/12/3307-45 zamietol, pretože nebola dôvodná. Navrhovateľ listom zo dňa 19.02.2014 vyzval odporkyňu na zaplatenie sumy 8298,48 eura titulom náhrady škody najneskôr do 7 dní od doručenia tejto výzvy. Výzva bola doručená odporkyňi dňa 06.03.2014. Odporkyňa listom zo dňa 31.03.2014 oznámila navrhovateľovi, že jeho výzvu neakceptuje, nakoľko mu žiadnu škodu v sume 8298,48 eura nespôsobila. Navrhovateľ vo svojej výpovedi uviedol, že všetko okolo predaja vybavovala odporkyňa s ich dcérou. Potvrdil, že pred tým boli s odporkyňou dohodnutý, že predmetný dom predajú za 4 milióny Sk. S kúpnu cenou 3,5 milióna Sk súhlasil a pripravenú kúpnu zmluvu podpísal. Tak po 2-3 rokoch išiel za svojim bývalým zaťom, ktorý mu predložil originál notárskej zápisnice spísanej u JUDr. Kokindovej. Po prečítaní notárskej zápisnice navštívil odporkyňu, žiadal ju o vysvetlenie a zároveň aj o vyplatenie peňazí. Odporkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že s predajom súhlasila len pre to, že navrhovateľ súhlasil s darovaním 500.000,- Sk dcére. Na otázku súdu, kedy fakticky darovala odporkyňa sumu 500.000,- Sk dcére, odporkyňa uviedla, že darovaciu zmluvu podpísala a pripravila niekedy v apríli a máji 2008, po tom, čo jej bola vyplatená polovica kúpno-predajnej ceny a po tom čo si kúpila byt. Podľa toho, koľko jej ostalo peňazí, naraz spísala darovaciu zmluvu tak ohľadom spoločných peňazí vo výške 500.000,- Sk, ako aj darovaciu zmluvu o sume 600.000,- Sk, ktorú darovala ona dcére zo svojej polovice kúpno-predajnej ceny domu. Prvýkrát ju navrhovateľ vyzval na vrátenie polovice zo sumy 500.000,- Sk, teda sumy 250.000,- Sk v júli 2012. Navrhovateľ vo svojej výpovedi potvrdil, že sa s odporkyňou o darovaní nejakých finančných prostriedkov z prípadného predaja domu rozprával ešte pred rozvodom manželstva. Aj keď uviedol, že to bolo čisto v hypotetickej rovine. Nehovorili o žiadnej konkrétnej sume v prípade darovania. Aj neskôr vo výpovedi potvrdil, že sa s odporkyňou a dcérou o darovaní finančných prostriedkov z predaja rodinného domu bavili a o tomto mienenom darovaní vedela aj dcéra L.. Sám jej to spomínal. Uviedol však, že teraz nesúhlasí s darovaním, nakoľko sa dcéra správa k nemu zle, najmä v tom období nebol pre ňu nič. Prečo by jej mal niečo dávať, keď sa ku nemu takto správa. Opätovne vo svojej výpovedi potvrdil, že dcére povedal v čase, keď boli ich vzťahy dobré, že samozrejme v prípade predaja domu, jej niečo darujú. Svedkyňa L. R., dcéra navrhovateľa a odporkyne, vo svojej výpovedi uviedla, že sumu 500.000,- Sk dostala od oboch rodičov z kúpno-predajnej ceny z predaja ich domu. Na tieto peniaze si navrhovateľ spomenul až po niekoľkých rokoch. Uviedla, že odporkyňa súhlasila s predajom domu až po tom, čo navrhovateľ súhlasil s tým, že určitá čiastka z predaja domu pôjde jej. Peniaze boli prevedené na jej spoločný účet, ktorý mala s vtedy ešte manželom, po podpise predmetnej kúpnej zmluvy. Uviedla, že písomná darovacia zmluva medzi ňou a odporkyňou, ktorá sa týkala aj uvedených 500.000,- Sk formálne bola spísaná po tom, čo jej mama daroval zo svojich prostriedkov sumu 600.000,- Sk. Potvrdila, že aj kupujúci boli oboznámení o tom, že časť kúpnej ceny pôjde jej ako dar, keďže to išlo formou notárskej úschovy. Nevedela kedy presne boli kupujúci o tejto dohode rodičov informovaný prvýkrát. Zotrvávala na tom, že kúpna cena za predaný dom v Novákoch bola 4.000.000,- Sk a že sa navrhovateľ s odporkyňou dohodol, že suma 500.000,- Sk jej bude z tohto predaja darovaná. Takáto dohoda bola medzi navrhovateľom a odporkyňou ešte pred predajom predmetného rodinného domu, keďže navrhovateľ vedel, že inak by odporkyňa s predajom rodinného domu nesúhlasila. Poukázala na to, že notárska úschova na vyplatenie sumy 500.000,- Sk bola urobená ako zábezpeka pre ňu, aby

existovala istota, že navrhovateľ jej uvedenú čiastku aj reálne vyplatí. Svedok I. P. vo svojej výpovedi potvrdil, že predmetnú nehnuteľnosť kúpil od navrhovateľa a odporkyne za kúpnu cenu 4.000.000,- Sk. Uviedol, že pri prvej ohliadke nehnuteľností bola uvedená kúpna cena celej nehnuteľnosti 3,5 milióna Sk. Hneď pri prvej ohliadke prejavili záujem kúpiť túto nehnuteľnosť za 3,5 milióna Sk. Oboznámil odporkyňu s tým, že si na kúpu tejto nehnuteľnosti musí vybaviť úver, ktorý si následne začal vybavovať vo VÚB banke. Dal vypracovať aj znalecký posudok na túto nehnuteľnosť, no VÚB banka mu úver neschválila. Neskôr si začal vybavovať úver v ČSOB. Počas tohto vybavovania hypotekárneho úveru mu odporkyňa volala, že predmetný dom nepredá a že ak ho predá, tak za 4 mil. Sk. Uviedla, že chce z tohto domu dať dcére L. podiel. Vtedy prvýkrát vyžadovala zloženie zálohy 500.000,- Sk, ak sa rozhodneme pre kúpu. Keďže mal investované prostriedky do znaleckého posudku a mal rozbehnutý proces schválenia úveru v ČSOB banke, so zložením zálohy súhlasil, avšak nesúhlasil s tým, aby jej zálohu vyplatil v hotovosti do ruky. Išli za právnikom JUDr. Kokindom, ktorý ako riešenie navrhol zloženie sumy do depozitu u notárky JUDr. Kokindovej za podmienok, že ak bude podpísaná kúpna zmluva na predmetnú nehnuteľnosť, finančné prostriedky budú vyplatené odporkyni na účet. Takto to aj urobili. Sumu 500.000,- Sk odporkyňa zdôvodňovala tým, že sú to peniaze určené Vande ako podiel z domu. Potvrdil, že sa s navrhovateľom videl prvýkrát pri podpise kúpnej zmluvy. Nevedel sa vyjadriť k tomu, či bola suma 500.000,- Sk zložená pre dcéru L. po dohode s navrhovateľom, resp. bez jeho vôle. Potvrdil, že suma 500.000,- Sk bola to skladaná do notárskej úschovy za účelom výplaty týchto prostriedkov dcére L. ako záloha na kúpnu cenu. Uvedené skutočnosti súd posúdil podľa § 143, § 145 ods. 1, § 40a a § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že na základe vykonaného dokazovania a po vyhodnotení každého dôkazu jednotlivo a všetkých dôkazov vo vzájomnej súvislosti dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je nedôvodný. Navrhovateľ si v tomto konaní uplatnil voči odporkyni nárok na zaplatenie sumy 8298,48 eura s príslušenstvom titulom náhrady škody. Splnenie predpokladov pre vznik zodpovednosti odporkyne za škodu, ktorú mala spôsobiť navrhovateľovi, navrhovateľ odvodzoval od nesplnenia povinnosti odporkyne vyplývajúcej z vyporiadania sa zo získanej časti kúpnej ceny vo výške 16.596,96 eura voči navrhovateľovi ako spoluvlastníkovi predávaných nehnuteľností a to v podiele 1/2. Súd vzhľadom na vykonané dokazovanie dospel k záveru, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno, keď v konaní nepreukázal naplnenie všetkých predpokladov pre vznik zodpovednosti za škodu, keď najmä nepreukázal protiprávny úkon, resp. protiprávnosť namietaného právneho úkonu, ktorým malo dôjsť k spôsobeniu škody odporkyňou navrhovateľovi. Aj súd v tomto konaní, tak ako Okresná prokuratúra Prievidza v konaní vedenom na OR PZ Prievidza ČVS: ORP-580/OEK-PD-2012, dospel k záveru, že celá kúpna cena, ktorú zaplatili kupujúci za predávané predmetné nehnuteľnosti navrhovateľovi a odporkyni ako predávajúcim, t. j. suma 4.000.000,- Sk patrila do BSM navrhovateľa a odporkyne. Pričom v zmysle § 145 ods. 2 Občianskeho zákonníka platí, že z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí sú oprávnení a povinní obaja manželia spoločne a nerozdielne, t. j. zaplatením časti kúpnej ceny za nehnuteľnosť v sume 500.000,- Sk, ktorá patrila do BSM, prostredníctvom notárskej úschovy v prospech odporkyne v čase, keď boli navrhovateľ a odporkyňa ešte manželia, kupujúci splnili svoj záväzok voči obom predávajúcim ako manželom, aj keď plnili na účet dcéry účastníkov konania podľa pokynov odporkyne. Keďže manželstvo navrhovateľa a odporkyne bolo právoplatne rozvedené rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 14.02.2008 č. k. 16C/5/2008-13 až dňa 12.03.2008 /kedy nadobudol rozsudok právoplatnosť/, až týmto dňom došlo k zániku bezpodielového spoluvlastníctva navrhovateľa a odporkyne. Do dňa 12.03.2008 preto pre všetky právne úkony tak navrhovateľa, ako aj odporkyne týkajúce sa spoločných vecí platí ustanovenie § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a to, že bežné veci týkajúce sa spoločných vecí môže vybavovať každý z manželov a v ostatných veciach je potrebný súhlas oboch manželov; inak je právny úkon neplatný. Avšak nejde o absolútnu neplatnosť takéhoto právneho úkonu, ale v zmysle § 40a OZ o relatívnu neplatnosť právneho úkonu, t. j. právny úkon, ktorý bol urobený len jedným z manželov bez súhlasu druhého a ktorý nie je vybavovaním bežnej veci, sa považuje za platný, pokiaľ ten, kto je ním dotknutý, sa jeho neplatnosti nedovolá, a to v lehote 3 rokov odkedy bol právny úkon urobený. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že finančné prostriedky v sume 500.000,- Sk z notárskej úschovy notárky JUDr. Kokindovej boli vyplatené na účet č. 0372311467/0900 dňa 25.02.2008. Predmetný účet bol vedený na meno L. R., J. R. a disponentmi na tomto účte boli L. R. a J. R.. Dňa 13.03.2008 previedla L. R. sumu 450.000,- Sk na účet č. 0373172032/0900. Účet č. 0373172032/0900 bol vedený na meno L. R., pričom bol zriadený dňa 18.02.2008 a disponentmi k tomuto účtu boli L. R. a N. P. /odporkyňa/ s tým, že na tento účet bola kupujúcimi vyplatená aj polovica kúpnej ceny z predaja predmetných pre odporkyňu. Súd mal za preukázané, že finančné prostriedky v sume 500.000,- Sk, ktoré boli I. P. zložené do notárskej úschovy a mali byť odporkyni vyplatené po podpise predmetnej kúpnej zmluvy na ňou označený účet, predstavovali časť kúpnej ceny za nehnuteľnosti evidované na LV č. 479 pre kat. úz. Nováky, ktoré boli

predmetom kúpnej zmluvy podpísanej navrhovateľom a odporkyňou ako predávajúcimi a I. P. a R. P. ako kupujúcimi dňa 19.02.2008, a to tú časť, ktorá nebola zahrnutá do kúpnej ceny dohodnutej v predmetnej kúpnej zmluve zo dňa 19.02.2008. Teda išlo o finančné prostriedky, ktoré patrili do BSM navrhovateľa a odporkyne. Zároveň na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že tieto finančné prostriedky boli darom navrhovateľa a odporkyne zo spoločných prostriedkov ich dcéry L. R., pričom tento úkon bol urobený za manželov odporkyňou v zmysle § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka dňa 25.02.2008. K darovaniu predmetných finančných prostriedkov došlo faktickým prevodom finančných prostriedkov na účet dcéry L. z notárskej úschovy po splnení podmienok na ich výplatu a podľa pokynov odporkyne. Keďže navrhovateľ popiera v tomto konaní, že by vedel o týchto prostriedkoch a o samotnom darovaní sumy 500.000,- Sk z predaja predmetného rodinného domu ich dcéry, urobila odporkyňa tento právny úkon týkajúci sa spoločných vecí patriacich do BSM /darovanie finančných prostriedkov v sume 500.000,- Sk dcéry dňa 25.02.2008; písomnú darovaciu zmluvu uzavretú medzi odporkyňou a ich dcérou na sumu 1,1 milióna Sk dňa 30.05.2008 považoval súd v časti sumy 500.000,- Sk len za písomné potvrdenie o faktickom darovaní sumy 500.000,- Sk navrhovateľom a odporkyňou dcére ešte dňa 25.02.2008, pričom darovanie sumy 500.000,- Sk z predaja predmetných spoločných nehnuteľností navrhovateľom a odporkyňou ich dcére L. vyplýva aj z výpovede svedka I. P., ktorý potvrdil, že vedel, že finančné prostriedky ním uložené do notárskej úschovy u notárky JUDr. Kokindovej sú určené pre dcéru účastníkov konania z predaja nehnuteľností/ v zmysle § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka bez súhlasu navrhovateľa. Keďže darovanie sumy 500.000,- Sk nie je bežnou vecou a odporkyňa nepreukázala, že by mala súhlas navrhovateľa s darovaním predmetnej sumy ich dcére, platí, že tento úkon je len relatívne neplatný podľa § 145 ods. 1 v spojení s § 40a OZ. Právo dovolať sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu sa premlčuje vo všeobecnej trojročnej premlčacej lehote. Po jej uplynutí už nie je možné úspešne sa dovolať relatívnej neplatnosti. Bez dovolania sa relatívnej neplatnosti je právny úkon platný a súd bez tohto jednostranného právneho úkonu nemôže z úradnej povinnosti prihliadnuť na relatívnu neplatnosť. Keďže sa navrhovateľ relatívnej neplatnosti v zákonnej trojročnej lehote od urobenia tohto právneho úkonu nedovolal, darovanie finančných prostriedkov v sume 500.000,- Sk z majetku v BSM dcére účastníkov konania je platné. Teda neexistuje žiaden protiprávny úkon odporkyne, ktorým mala odporkyňa spôsobiť navrhovateľovi škodu v sume 8298,48 eura. Keďže neexistuje protiprávny úkon, nemohla navrhovateľovi vzniknúť ani škoda na základe protiprávneho úkonu, ktorej náhrady sa v tomto konaní domáha. Vzhľadom na uvedené dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľa je nedôvodný, a preto ho v celom rozsahu zamietol. Rozhodnutie o náhrade trov konania si súd vyhradil na dobu do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej podľa § 151 ods. 3 O.s.p..

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie navrhovateľ. Podľa neho rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd okrem toho dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že účastníci uzatvorili kúpnu zmluvu, ktorou odpredali rodinný dom kupujúcim I. P. a R. P. za kúpnu cenu 116.178,72 eur /3.500.000,- Sk/, pričom skutočná kúpna cena bola 4.000.000,- Sk a jej časť v sume 500.000,- Sk kupujúci I. P. zložil do notárskej úschovy ešte pred podpisom kúpnej zmluvy. Táto časť kúpnej ceny bola potom vydaná, prevedená na účet, ktorého odporkyňa nebola ani majiteľkou ani disponentom. Navrhovateľ namietla tvrdenia odporkyne o tom, že vedel o navýšení kúpnej ceny a súhlasil s tým, že časť kúpnej ceny v sume 500.000,- Sk účastníci darujú dcére. Tvrdenie navrhovateľa o tom, že o navýšení kúpnej ceny nevedel potvrdzuje aj výpoveď svedka I. P.. Na zastieranie skutočnej kúpnej ceny nebol žiadny dôvod, jedine zamlčanie časti kúpnej ceny pred navrhovateľom. Navrhovateľ sa navýšení kúpnej ceny a zložení sumy 500.000,- Sk do notárskej úschovy dozvedel až v roku 2012, kedy mu notársku zápisnicu odovzdal J. R.. Navrhovateľ nesúhlasí so závermi súdu prvého stupňa, že vyplatením časti kúpnej ceny 500.000,- Sk z notárskej úschovy na účet dcéry účastníkov došlo k faktickému darovaniu týchto prostriedkov dcére účastníkov. Medzi základné náležitosti darovania patrí jednak odovzdanie daru obdarovanému a potom obojstranný prejav vôle uzatvoriť darovaciu zmluvu. Samotný prevod peňažných prostriedkov toto nespĺňa. Aj z notárskej zápisnice je zrejmé, že úschova bola dojednaná medzi odporkyňou a I. P. a za splnenia stanovených podmienok mala byť uschovaná suma vyplatená odporkyni, na účet, ktorého majiteľom bola dcéra účastníkov. Peňažné prostriedky sa teda vyplácali v prospech odporkyne a účet dcéry účastníkov bol len platobným miestom. Okrem toho majiteľom účtu bol aj vtedajší manžel dcéry účastníkov. Darovacia zmluva medzi odporkyňou a dcérou účastníkov bola uzatvorená až dňa 30.05.2008, teda po zániku BSM účastníkov konania. Ak sa aj navrhovateľ s odporkyňou rozprával pred rozvodom o tom, že by časť kúpnej ceny darovali dcére, tieto rozhovory boli len dôkazom istého zámeru, ktorý ale navrhovateľ nikdy nerealizoval. Navrhovateľ sa teda domnieva, že odporkyňa pred navrhovateľom zamlčala časť dojednanej kúpnej ceny za predaný spoločný rodinný dom v sume 500.000,- Sk, na polovicu ktorej sumy by mal navrhovateľ nárok a túto následne darovala

dcére účastníkov Vande, čím navrhovateľovi spôsobil škodu 8.298,48 eur. Navrhovateľ preto navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý prvostupňový rozsudok tak, že jeho návrhu v celom rozsahu vyhovie. K odvolaniu navrhovateľa sa vyjadrila odporkyňa. Podľa nej súd prvého stupňa vykonal vo veci podrobné dokazovanie a na jeho základe dospel k správnym skutkovým zisteniam, ktoré aj správne právne posúdil. Odporkyňa trvá na tom, že navrhovateľ vedel o skutočnej kúpnej cene predmetných nehnuteľností a súhlasil s tým, že oni ako predávajúci si rozdelia časť kúpnej ceny vo výške 3.500.000,- Sk a zvyšnú časť 500.000,- Sk darujú dcére. Sám navrhovateľ pred súdom potvrdil, že obaja mali spoločnú vôľu darovať finančné prostriedky dcére. Odporkyňa túto dohodu manželov realizovala. Tieto skutočnosti súd prvého stupňa správne posúdil, keď navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno preukázať všetky predpoklady vzniku škody, ktorej náhrady sa domáhal, najmä nepreukázal protiprávny úkon odporkyne, ktorým malo dôjsť ku vzniku škody. Odporkyňa popiera, žeby navrhovateľovi spôsobila škodu, darovaním peňažných prostriedkov dcére bola prejavená vôľa oboch účastníkov. Navrhla preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a jej priznal náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. z dôvodov uplatnených v odvolaní navrhovateľa, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť.

Súd prvého stupňa vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132 až § 135 O.s.p.. Pri rozhodovaní súd prvého stupňa použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. a k odvolacím námietkam navrhovateľa dodáva nasledovné:

Navrhovateľ vo svojom odvolaní uplatnil dva odvolacie dôvody. Jednak odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. týkajúci sa skutkových zistení, na základe ktorých súd prvého stupňa vec posúdil po právnej stránke a ktoré sú nesprávne v tom zmysle, že nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Takýto odvolací dôvod je naplnený, ak skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 až § 135 O.s.p., a to vzhľadom na to, že súd bral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov.

V tomto prípade odvolací súd naplnenie tohto odvolacieho dôvodu nezistil. Skutkové zistenia tak ako ich uvádza súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku majú oporu vo vykonanom dokazovaní a všetky skutočnosti, na ktoré súd prvého stupňa poukázal a ktoré po právnej stránke hodnotil vyplynuli z dokazovania, ktoré vo veci vykonal.

Navrhovateľ ďalej vo svojom odvolaní uplatnil odvolací dôvod - nesprávne právne posúdenie veci /§ 205 ods. 2 písm. f/)O.s.p./. Takýmto sa rozumie pochybenie súdu spočívajúce v tom, že na zistený skutkový stav neaplikoval príslušnú právnu normu alebo aplikoval nesprávnu právnu normu, prípadne aplikoval správnu právnu normu, ale jej obsahoval interpretoval nesprávne, alebo tiež právnu normu interpretoval správne, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval.

Ani tento odvolací dôvod nebol podľa odvolacieho súdu v predmetnej právnej veci naplnený. Súd prvého stupňa na posúdenie zisteného skutkového stavu použil správne právne normy, ich obsah správne interpretoval a na zistený skutkový stav ich správne aplikoval. Je nepochybné, že kúpna cena za predmetné nehnuteľnosti, ktoré patrili do bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov patrila v celej výške 4.000.000,- Sk do bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov. V konaní bolo preukázané, že časť tejto kúpnej ceny v sume 500.000,- Sk odporkyňa darovala dcére účastníkov. Ako správne vyhodnotil súd prvého stupňa odporkyňa k právnemu úkonu darovania uvedených peňažných prostriedkov, ktoré patrili do bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov nemala súhlas navrhovateľa, druhého bezpodielového spoluvlastníka, pričom je nevyhnutné súhlasiť s tým, že takýto úkon presahoval rámec tzv. bežných vecí a preto odporkyňa k svojmu právnemu úkonu darovania tento súhlas navrhovateľa potrebovala. Súd prvého stupňa správne vyložil, že takýto právny úkon /dispozícia so spoločným majetkom presahujúca rámec bežnej veci bez súhlasu jedného z bezpodielových spoluvlastníkov/ zákon sankcionuje neplatnosťou právného úkonu /§ 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka/, avšak ide o neplatnosť relatívnu /§ 40a Občianskeho zákonníka/. Podstata relatívnej neplatnosti právného úkonu

potom spočíva v tom, že právny úkon sa považuje za platný, pokiaľ sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovolá. V danej právnej veci nebolo vykonaným dokazovaním preukázané, že by sa navrhovateľ neplatnosti právneho úkonu darovania 500.000,- Sk odporkyňou dcére účastníkov účinne dovolal a preto je potrebné tento právny úkon považovať stále za platný. Uvedený dar tak nemožno hodnotiť ako protiprávny úkon zo strany odporkyne, ktorý by zakladal navrhovateľovi právo na náhradu škody, ktorej zaplata sa v konaní domáha.

Na uvedených záveroch nič nemení ani navrhovateľom v odvolaní namietaná skutočnosť, že k darovaniu peňažných prostriedkov malo dôjsť až 30.05.2008 /s ktorým záverom navrhovateľa ostane odvolací súd rovnako ako súd prvého stupňa nesúhlasí/. Dátum uzatvorenia darovacej zmluvy /pri zistení, že k darovaniu nepochybne došlo/ by bol v tomto prípade právne významný len z dôvodu posúdenia prípadnej námietky premlčania úkonu, ktorým by sa navrhovateľ dovoľával relatívnej neplatnosti právneho úkonu. V tejto veci však žiadna takáto námietka vznesená nebola, čo však ani nebolo dobre možné, pretože v konaní nebolo tvrdené ani preukázané, že by sa navrhovateľ relatívnej neplatnosti právneho úkonu darovania niekedy dovoľával. Za takéto dovolanie sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu nemožno považovať vyjadrenie navrhovateľa vo výpovedi pred súdom prvého stupňa, že teraz s darovaním nesúhlasí /zápisnica o pojednávaní zo dňa 16.01.2015 - čl. 52 a nasl. spisu/. Aby dovolanie sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu bolo účinné, teda aby „zneplatnilo“ právny úkon, musí byť adresované všetkým účastníkom dotknutého právneho úkonu. Tu by sa tak navrhovateľ mal dovoľávať relatívnej neplatnosti právneho úkonu darovania tak voči odporkyne ako darkyni ako aj voči svojej dcére ako obdarovanej. Dcéra účastníkov konania však účastníkom tohto súdneho konania nebola a vyjadrenie navrhovateľa v jeho účastníckej výpovedi v konaní, že s darovaním nesúhlasí, tak nemožno chápať ako dovolanie sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu aj voči dcére účastníkov. Žiadny ďalší úkon, ktorým by sa navrhovateľ dovoľával relatívnej neplatnosti právneho úkonu darovania v konaní tvrdený ani preukázaný nebol. Správny je preto záver súdu prvého stupňa, že navrhovateľ sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu darovania peňažnej sumy 500.000,- Sk odporkyňou dcére účastníkov nedovolal a preto je potrebné hľadiť na tento právny úkon ako na platný.

Z uvedených dôvodov preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania bude rozhodnuté súdom prvého stupňa podľa § 224 ods. 4 O.s.p..

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa /§ 419 CSP/ v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy /§ 427 ods. 1 CSP/.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom /§ 429 ods. 1 CSP/.

Podľa § 428 CSP sa v dovolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/.